

١١٤٤

فان من رزق الدعا لم يحرم الاجابة فان
كان البلاء مقدرًا يصيب لا محالة
فعل تعلم المتعلم

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
الكلمة خالصة المؤمن انما هي على ما
كانت عليه على صلح

او امل من الكلام يتبعها
ديوان العرب

سعاد
تجربا بنسب قصيد

رسالة شروط الصلوة
منظوم

قصائد عربي
فتوح الحرمين نابي
اقصد

1

صاحب
وقيل خلق ما مضاك وقع ما كان
تقول تعلم

٢٧٩٩

Süleymaniye U. Kütüphanesi	
KİTAP NO	Esat ef.
YERİ	...
SK Kayıt NO	3799

في افهام تجسس قصيده بان سعاد

ابوالکلام نظامی

دوش دیدم بر سر کوشش قریب
بر سرش سنگی زدم از سره کرد
گشته رویشم باز و گفتند این مثل
ساک سلع را میکشند او میکشند

میرزا بیست

صو و لفظ میبندید بیهوده جوشی
بیالای کرس مشو خود فروشی

خواجگ سلیمان بیست

عشق از روی طبعی روده تقوی بر داشت
طبل بنیان چه زخم طشت به افتاد از بام

وشتی بزرگی بیست

ماموران خانه بدوشیم و خوش نشینها
نی زان کرده خانه نکه مدار عالمیم

بابا قاضی بیست

کند قتل نجبان در لیکس آن ترکش بی سرسم
کز به خویشهای بنیان در امش چو شود در

شیخ عبد الله انصاری
ار که چو روی میان او خیالی بسته است
در میان مخلقان دیگر نمی بندد کمر

کمال مجتهدی بیست

ضد ریزد دیده ما آب رو
نبت آب روی مردم آب جو

میرزا بیست

تاله را هر چند میخوام که بنیان می کشم
سینه می گوید که من نمانم آدم فریاد کن

عبدالرزاق بیست

نمیدانست در وقت عمل الحمد ندانم
حکمت و قرآن خون جگر نام مجرام

شاعر بیست

غافل آن وشتی غنایم از بیلو گذشت
پیش می رفتم تبسم کرد و گفت آه

ابوالکلام بیست

معجز حسنت کند تکبیرا نامم هنوز
ز آب سیم کرد کو با عیب عشقت ظهور

ار به است انفا بیست
از پیش و املا
خند و راه

شاعر بیست

ببینم من عونه ایوم تازی نیشی
بجای قناعت رو که بی آهوست آن حکم

ابوالکلام بیست

ای لب میگرد لعلت چاقو ای مخلقان
وقتم همچوان وصلت دکن ای مخلقان

میرزا بیست

نباشد در جهان بر ساره روی
دلار و لفریب و خوب کو بیکی

ابوالکلام بیست

خود از هر خط یا رجا ابرو
همه ارگان عشق خلق محکم

میرزا بیست

بدید آمد چو بر لب خطا دیجو
کنا آب حیوان بسز خور و

که

چون آن شوخ بر کوب آفاق
خط آورده برای قتل عشاق

فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار

3

فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار
فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار
فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار

فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار
فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار
فانما خلق الله سبحانه
الانسان ليعلم ما
هو الله تعالى وما
هو الدين الحق وما
هو النجاة من النار

فصل في بيان...

صلى الله عليه وسلم في يوم الجمعة...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

عن اولي...

بسم الله الرحمن الرحيم...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

بسم الله الرحمن الرحيم...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

بسم الله الرحمن الرحيم...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

قل اللهم اني اعوذ بك من...

منه الزمان الذي لم يمت قط
 في ايام التوحيد ووسط
 في ايام التوحيد ووسط
 في ايام التوحيد ووسط

على قدر زيادة ما في
 على قدر زيادة ما في

في سائر بيض عايل

مخزوق اللؤلؤ شيا با علققت
 مزينة بمقال الصدوق وعلققت
 بعض دن ما وجدنا في بعض
 وبعض من مرتفعه في بعض
 بعض دن ما وجدنا في بعض
 وبعض من مرتفعه في بعض

في احوال سعاد خليلك
 في احوال سعاد خليلك
 في احوال سعاد خليلك

بعض غفران الوعد ان وقت
 انهم لم يخلوا منها وقت

موجودها اول ان النص مقبول
 في احوال سعاد خليلك

تبعتمت قلت فارق تلميح
 وطقت لروا السوء مقبيل
 حاشا شوق ارضيه
 حاشا شوق ارضيه

صاوب اصبح في يوم
 صاوب اصبح في يوم
 صاوب اصبح في يوم
 صاوب اصبح في يوم

قوسه يروي في حال السقطه
 ولحيه يروي في حال السقطه
 دخل وقت الضحى

دعای جان و مال و سر و تن و عیال و دولت
روح بر غنای تو در راه تو ایستاده
اولی و اولی و اولی و اولی
ایستاده

مغفرت در حق تو
بسیار است
بسیار است
بسیار است

و کم نام بر حق تو
کتابخانه قدسیه
بسیار است
بسیار است

بسیار است
بسیار است
بسیار است

فصل اول در بیان
و قلم بر کتب
بسیار است
بسیار است

بسیار است
بسیار است
بسیار است

بسیار است
بسیار است
بسیار است

بسیار است
بسیار است
بسیار است

و کم خود را با تو
بسیار است
بسیار است

و کم خود را با تو
بسیار است
بسیار است

و کم خود را با تو
بسیار است
بسیار است

و کم خود را با تو
بسیار است
بسیار است

بسیار است
بسیار است
بسیار است

بسیار است
بسیار است
بسیار است

بمنازلهم في القلوب
وطالب في بحر الصبوح

بمنازلهم في القلوب
وطالب في بحر الصبوح
بمنازلهم في القلوب
وطالب في بحر الصبوح

فقد غمنا اذا الغمنا
ومنت القلوب باجوابها

فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم

فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم

فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم
فانما الخلق في قلوبهم

ازاد کورل

الاعتاق النجيات المرسل

عربین سلم وازاد و کربان اصل اولی سربعلی اولی

فانما یوم العزیز

و یوم یاری جلیلی

بیخا انصبتی وقت و هی زانو

و زینت بیخا الی حدیث

عزیز اولی سربعلی اولی

عزیز اولی سربعلی اولی

لما علی الیوم اقال تسخیل

بیخا کربان افواجی شفت
و شاد کربان الیحدیث

و کما یوم العزیز
نظیر خلیفۃ الیحدیث

نظیر خلیفۃ الیحدیث

عرضه باطامس الاعلام

بر کماند که بوللرینا، علا و کربان

توصی الیحدیث
ممشک فی کربان

و لم یجرب الیحدیث

توی العزیز

اذا تو قذ الخزان المیسر
عزیز

عزیز

وردت كلون او فكلون
وردت كلون او فكلون
وردت كلون او فكلون
وردت كلون او فكلون

بجاء بجملة وبعده بجملة

فوقه الكبرياء وفضلها

وم تنصت جعلها وروها

وقد كان خيرا لاهلها

م مقلتها في مقبلا

بشيء من بغيره وكونه

فما علمت على نيات الفضل

افضل

بغيره وفضلها

بشيء من بغيره وكونه

بشيء من بغيره وكونه

بشيء من بغيره وكونه

مديرة الكرم والبر في منزلة
غيا وحين صلحهم منزلة
بشيء من بغيره وكونه

فما سعة قدمها ميل
بشيء من بغيره وكونه

فما سعة قدمها ميل
بشيء من بغيره وكونه

بشيء من بغيره وكونه

بشيء من بغيره وكونه

بشيء من بغيره وكونه

کتاب فیض الحیة المبینة مرسول
اولی الامر

باز بگویند ای کجای بیت
نور لاله صوفی در کجای بیت

اسم بهر فیض خلق مدونست
مروا و طاعتها فراموشست
بگو خوار و ذلیل
در کفر زینب او چی

و عمر با خالق بود اشتمیل
کوه انوار صفت
شکل ازین و سرش برین
کوه انوار صفت

مردم در جوار کبریا
بیت ایام و بیام تو
بیت ایام و بیام تو
بیت ایام و بیام تو

منزل با و اولی های لیل
بیت ایام و بیام تو

علم بگوشت تو در معقول
صورت تمام کنش با تو المصوح

بیت ایام و بیام تو
بیت ایام و بیام تو
بیت ایام و بیام تو

مرفقا عن بنا الزور منقول
بیت ایام و بیام تو
بیت ایام و بیام تو

بشیرتہ الی قلم شکر علیہ
 و شکر علیہ الخ الخ
 اول ناقہ پورہ پورہ علیہ

فی عازلم نخونہ الاحلیل
 نب تزلزل الشمس

لا تعرفو العلیہ الخ الخ
 فی الجب فی الجب الخ الخ

قد وصلتت قلم شکر علیہ
 فی عازلم نخونہ الاحلیل
 نب تزلزل الشمس

غریبہ لکن ما احلہ و احلہ
 و غریبہ الخ الخ

شاق الظلم الخ الخ
 کل ناقہ ناقہ الخ الخ

من خطرنا من اللجین بویل
 لاوردہ فطشور

فامو علیہ الخ الخ
 فی الجب الخ الخ

عقوبين في الخديت سيل
البحر في بحر قزوين
البحر في بحر قزوين

انما وعلت بالكل في قزوين
وانما وعلت بالكل في قزوين

او بفتح الف في قزوين
او بفتح الف في قزوين

ذواب وقعن الورد تحليل

اول ايامك من طوق

بغير ما في قزوين
سود ووهما في قزوين

علم في قزوين
علم في قزوين
علم في قزوين

بشيء في القزوين شرق اذ الحرق
واسعت كبحر البحر في قزوين

شورقة لوتها عن قزوين
كانت في قزوين اذ الحرق

وقد يقع بالتعود العاقيل
بمورين في وقت

متر من طين الخشت و قرا
وم تر من مير قرا و جوا

سلاخ طهر بن الجبار خرا
بوجو بجانم كرا مصحفا
اقط فونن اولون و مقصدا
بوزن انظر صلا

كان ضاعبه الشمس على
بدر

شمس كبريا سير ما فاست
ولا توت و اولت و ال جفت

بمورين في وقت

بوزن انظر صلا

سنت حيرت الكون از جلت
وقا القوم و ايام قد جلت
بابنا بوقر الكون
مور و ايام در كرا
ورق الجناد بركض الحصايل
بمورين في وقت

بمورين في وقت
بمورين في وقت
بمورين في وقت
بمورين في وقت

بمورين في وقت
بمورين في وقت
بمورين في وقت
بمورين في وقت

بمورين في وقت

بگویند که

قامت فجا و برآمدت کایل

اولاد یا شریف

بگویند اولاد او را
بگویند که او را
بگویند که او را

لوتی بره روزی تو خسته

بسیب بره روزی تو خسته

بگویند که

سختی است در کار او

سختی است در کار او

بگویند که

بگویند که

مردان در روزی تو خسته

مردان در روزی تو خسته

بگویند که

بگویند که او را
بگویند که او را
بگویند که او را

بگویند که او را

مشقین ترا قید و بند

بگویند که

مالک و شاه و مالک و شاه

بگویند که او را
بگویند که او را
بگویند که او را

بگویند که او را

بگویند که او را

يومنا على الله حديد محمول
بغيره تبتغيه
بغيره تبتغيه

انما اريد ان اجمع بين ما اقول
فقلت لا يخرج ابوي

فما اجد في اني اخرج
انبت في ذلك ما اريد
بغيره تبتغيه

والعقول في سوال الله مو
بغيره تبتغيه
بارك في ملكه الرب عز وجل
انظر كيف اخرج في ذلك

بغيره تبتغيه
بغيره تبتغيه
بغيره تبتغيه

المران فيه موعظ و تفصيل
بغيره تبتغيه

وقل في ذلك ما اريد
بغيره تبتغيه

وان اخرج الا و تبتغيه
بغيره تبتغيه
اذن ان كنت في الاقوال
بغيره تبتغيه

وان شجع القوم او يبروا عليه
لظلم على ان يكون له
منه لربنا في يومنا هذا

من الرسوب ان الله ينزل عطاؤه

وهو الذي يبروا به
وهو الذي يبروا به
وهو الذي يبروا به

منه لربنا في يومنا هذا
منه لربنا في يومنا هذا
منه لربنا في يومنا هذا

منه لربنا في يومنا هذا
منه لربنا في يومنا هذا
منه لربنا في يومنا هذا

انما الذي يبروا به
وهو الذي يبروا به

فان شجع القوم او يبروا عليه
لظلم على ان يكون له
منه لربنا في يومنا هذا

من الرسوب ان الله ينزل عطاؤه

وهو الذي يبروا به

منه لربنا في يومنا هذا
منه لربنا في يومنا هذا
منه لربنا في يومنا هذا

وقد فعلت اذا ما الله يحكم
فقد بقوا الفقيه زرا حكمة

فمنها
فمنها
فمنها
فمنها
فمنها

وقد فعلت اذا ما الله يحكم
فقد بقوا الفقيه زرا حكمة

فمنها
فمنها
فمنها
فمنها
فمنها

فمنها
فمنها
فمنها
فمنها
فمنها

خارجی بیزینس و
و بیرون بازرگانی

اولی مرتبه

دوم مرتبه

ان تیرك العن الودود

مکتوبه و مکتوبه اولی مرتبه

قدیم و قدیم و قدیم و قدیم
و قدیم و قدیم و قدیم و قدیم

منه من اهل الجاهل
هو و پرانده کوک
از افکار
منه من اهل الجاهل
هو و پرانده کوک
از افکار

نینه اولی مرتبه

ولادت بی بی پوریه اولی مرتبه

باید

اگر چه در کتب و کتب و کتب

فکر و فکر و فکر و فکر
بویون کورم و دوزخ و دوزخ

و این کتب و این کتب و این کتب

و این کتب و این کتب و این کتب

مطرح البزوالدرسان ماکول
بفرمان حضرت
ایضاً

بجهت و کمال فواید
فوزی و کمال فواید

بجز این غیبی است
که در سوره سوره
تحت عنوان

مهند منسوب الله
اولی و خدیو

و کمال فواید
و کمال فواید

باجلالت و کمال فواید
بجهت و کمال فواید
عشق و کمال فواید
عصه در کمال فواید

بطن حکمت
اسلام کمال فواید
کمال فواید

و کمال فواید
و کمال فواید
و کمال فواید

عند لقا و لامیل معازیل

بجهت و کمال فواید
و کمال فواید
و کمال فواید

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

فمهم كما قيلت لفظي
فكست في ذلك

فمهم كما قيلت لفظي
فكست في ذلك
فمهم كما قيلت لفظي
فكست في ذلك

منج و او في البدر

منج و او في البدر
منج و او في البدر

منج و او في البدر
منج و او في البدر

منج و او في البدر
منج و او في البدر

منج و او في البدر
منج و او في البدر

منج و او في البدر
منج و او في البدر

منج و او في البدر
منج و او في البدر

Handwritten text in Persian script, likely a collection of poems or prose. The text is arranged in several columns, with some lines written vertically. The script is dense and cursive, characteristic of historical Persian manuscripts. The content appears to be a mix of religious or philosophical reflections and possibly a narrative or a set of instructions.

Handwritten text in Persian script, continuing from the previous page. The text is arranged in several columns, with some lines written vertically. The script is dense and cursive, characteristic of historical Persian manuscripts. The content appears to be a mix of religious or philosophical reflections and possibly a narrative or a set of instructions.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

دیده و در حد و در و در و در

گویند که هر چه در پی و در

خانه ز هر است و در ز هر هم

مهر و مهر و مهر و مهر و مهر

تو بی و در و در و در و در

تو بی و در و در و در و در

بدری که در آن روز است

مهر و مهر و مهر و مهر و مهر

مهری که در آن روز است

مهر و مهر و مهر و مهر و مهر

طالع ز در و در و در و در

با شکر شده هم زان

بدر آن که هر چه در آن است
بجای آن روز در هر روز است

هم آن مشهد فرد و در
هور یکسو گذشت رفت و در

مهری که در آن روز است
مهر و مهر و مهر و مهر و مهر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

خطبه اگر در خطبه آن
ز اول وقت در آن خطبه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کعبه چو گل سرزده را دانش
هشت است آمده پند دانش

مهری که در آن روز است
مهر و مهر و مهر و مهر و مهر

سر زان روز در هر روز است

مهر و مهر و مهر و مهر و مهر

هست در آن که غایت

کوه بی بیک و ثواب

بنا شد بر سر غایت

وی که غایت و غایت

بیشتر ز تو که در غایت

امید به دست او در غایت

بیز جوقا غایت

بر او زب بر سر غایت

هست در آن که غایت

تو که غایت غایت

هست بر سر غایت

امده بر سر غایت

ای غایت آن بود میرد از بیخ بر سر

که در سر غایت

تیره که غایت

قد از غایت

در او زب بر سر غایت

از غایت غایت

هست بر سر غایت

که در سر غایت

بیشتر ز تو که در غایت

هست بر سر غایت

تو که غایت غایت

هست بهشت هم فیه برکت
صوم و قیام و قیام و قیام

کسب و تلاش و خیرات و نسیه
صوم و قیام و قیام و قیام

بلک بقران خیر و نسیه
صوم و قیام و قیام و قیام

سختی و عسر و انقاص
از غم و غم و غم و غم

در نماز و کسب و تلاش
مردان و روی نماید که

بس که با هم برکت هم از
کشته و کشته و کشته و کشته

مشغول است به نوبت از برکت
و به کسب و تلاش و نسیه

جز به پیوستن محنت و زحمت
به هم از غم و غم و غم و غم

سختی و عسر از نسیه و نسیه
طامه و شیطانی و نسیه و نسیه

در کسب و تلاش و نسیه
بجز غم و غم و غم و غم

کسب و تلاش و نسیه
بجز غم و غم و غم و غم

کسب و تلاش و نسیه
بجز غم و غم و غم و غم

تو هم بود بر تو بی تو

در بر تو بجز تو حق تو

هر طرفی نورد مداران زمین هم بود بخورم از فلک هفت خیمین
زنده دلایم کیم بخود مرده اند سر یک بیانی عدم برده اند

برده کنیم ز حال محزون

صدا و نوا تو بجای است و نوا

مغز باک صبر که دور

نور صفا دیده بشو برو

کرده در آن حرف عبرت شست چکا به کوش طهور بپشت

بزرگ آه طاهره نور اینست

شعاع عسله الخ کوی کما نیست

بست بر مال قدم است

مغز در آن کوه صبر کینه

یک کلمه خوشتر است از این عمر

بر زده طهر خود از کوه کوه

بزرگ طوفان تو نیست این را بزر

بزرده نور تو حق تو ای تو طاهر

حسنت ما از صبر ز صبر ای جان

شعاع صبر کیم از شیروان

مجموعه تو بی تو و من کیم بی تو

در صفت ما در زاهدش است حق

از من معاند بود غیر تو حق

طاهره از تو بی تو حق

کیم در بن کیم کیم صبر کیم اینست

قیم از تو بی تو عالم بی اینست

بست در طرف تو از این کیم حق

در طرف تو سالک عالم کیم حق

با صبا دمی کن فرشتا
سخت یثیب بجا هم استاز

که باین که که کبریا
سخت به تو و چه در کرده ز

به تو که سر جبریم عثمان بود
جلا نه بجهت یون بود

بجده غم استواران غم
و بی غم است بجز بدون

دو بهر ای جبرند و القبلین
ساز قدام از سر و ای غم

در صغیر فخر دفع قرا
که همه کم بود صغیران فیر

بلا در سینه سبب جو کل
صفت دان خاتم ختم ز سل

سجد رایت بود بخا عیان
کشت منور پیران خندان

بجز عثمان که نمایان دور
بوزغی که نور در زان دور
گشته سببیا بی صحرای ماه و بسته زریب غیبی ملک آه و

بچه صغیر در افق روز غم
بوزان با تبه ایام غم

بیز غم از خندان
سگم نور آمده اسنان
نزد بیان

سگنی که برینا که صغیر سبب
فصلی است از شاه جوهر الکر
از شب که بیجان بی و رید
داد در سخن و نوزده نید

میں و فوز از صدف و تمام
ناظر مشرفین که این حکام

ای در موضع از منزه خراب
نیست تو اطلال تو تائب تائب

که چه نیست که بود و
گفت پیا بر که می احد

حرفه توان بخش در راه و است
سرخ که او صحران نوز او است

بجی بنا باز که روزی
بر شاه با جداری کدر

مجموع فغانست بنای ز بومل
جای عیاست و محل فغان

بر آن راه بسبب جبر و سبب
که به بجز نیست بیخاک مهیب

بگویند بگویند و جان زین سبب
که در فوج اطراف زین سبب

مجموع فغانست بومل
جای عیاست و محل فغان

بومی بومل است که بیخاکست
مجموع فغانست و محل فغان

حرفه که توان بخش در راه و است
سید جی که شاه بیدار است

لایم ز تو بخشش و تو زین حرف
و عیاست بومل فغان

سرخ که او صحران نوز او است
پایک برکت و عیاست کدر

بجی محقق از ظاهر است
که در مداف درین طریق است

دشمن که در کف فغانست
از آن سر برکت فغانست

غور شکر که از تو عیاست
باست شفق عیاست و عیاست

بگذرد غم که خدا شایسته است
چشم از نور حیا می بیند

از غفلت بیدار شو و کرم
که در آن جا رستگاری هم

روز قیامت که بود غم ظهور
باز هم بهترند در آن روز

سر به بر انداز بهر عبار
دیو که کشتند بدیدار

مجموعه دل و قوه عینت موار
ز غم که در روز بخت موار

سبب بهر زمانت داشت
مانند و با بی نیاید بخت

بهم تو بست پند بخت که از آن
کلید بخت که در آن روز

کلید که در آن است غمت بیدار تو
که در اندوه ز غمت بیدار تو

ببینم ز غمت در آن غم
و طاعت بجهت آن غم

روح القدس لقب است که
بهر آن غم و فواید و اکرم

کلید از غمت که در آن غم
عمل در آن روز بهر آن غم

ایوب است هم غفر از مقام
و بیایید بجزای و خود را رسد

ایوب هم از شرفی منکم غفور
بوی در روزی صبح نهی بیای نام

کعبه انکشت که روی نیاز
سوی روی از بر بوقت نماز

بچه که نشاند و بگو
معبودت باشد و بگو حق

کشتی که کنده هم کبریا
که ده خدایش خوب نام آقا

کعبه که در روز هم که در هست
تو روی از آنجا بچین آنست

بوی که نیاید با وی است
که در کجی که با وی است

روم که گویم ام القری ان افست
و خطیم تو را او و قیام خیر او

بها نایبو صفی نعیم پر ز خاندانه
بختی که شترت عریض بر ملا صحرایم
بروی دولت و بختی ننگ خدایم رسد

سید و اولاد هم بر سرش ازین نام
در همه حال کس از حق نیاید آقا

لا اله الا الله
بهر کس از حق از تبت نهی است

دشمن هم در کس نهی است
که بکس نشود نهی است

بچه که از آن پر شکم
که در کس است در آن که در نظر

بیت که در جبهه از کس
جبهه هم غفور است بجزای

مطلب جبهه از کس
از کس هم در وقت و اولاد

ما را هر روز هم قیام جانی
با او فکرت در آن همه زانم

مهم است از کس جبهه
و خبر جبهه از کس جبهه

بهر آنکه در وقت مصور شود
جانب مشرق در وقت ترمود

یک پا بود یک در دو ریش و در سطح
که به گله نزل کرده در تریه سطح

که بر او من نه نزلت از آن زمین مشرق
که از آن هم برین بلیک گویا کرده ام

مغز او غریب بود از انصاف
که بر فیه به لب شکر افشار

ز آن ترش عجم کوه در او درند
چگونه در آن عرصه فرود آمدند

عظمه خلیل بود در قوس عجم
بویه بیک جگه در صوم

دلش تپید بی پای کوه تپید
قبولت روح بی تو تپید

دوی طلبت بر سوی موعنا
بیشک و شهبه است تو به کجا

هر روز مغز صفت افشارت
ببوده کلکت بریت کج افشارت

خاکت صفت سنگی تا بر سر است
نورده و رسیده تا نور رسنت

منت خاتم هم که طبل کردم از انصاف
بدمت پای حق تفریح و طایر در نسیم

نور سب طغیانی از انصاف است
خار سب از حسن حاجی الامور است

انظار او بر آن کوه بود از انصاف است
مغز او رسقا بود هم سبک و در اند

بهر آنکه از آن وقت شکست کبار
در دو به کوه نشاند از انصاف

کشت ام از قوس عجم و صاع
کشت ام از تپه و بروج و به حال

مهر سیرک کجایان در کوفت
سکه انوار خفته از کوفت

کبر شکر مهر و اف اندر
خفته کجایان در کوفت

دست در زلفه زنده سیرک
تاشه دایک ز کرب حلیل

آمده با جلفه نیز شست
سنگ سگین زین شست

پوده به جمل کجایان در کوفت
مشهد و آجر شکر مهر و

نقار سبزی در جرم او مهر و
در خط است نوشته مهر و جانی

کجه سیرک کجایان در کوفت
اسرار مهر و مهر و اف اندر

بمذوق شکر خفته از کوفت
نوه سیرک در مهر و مهر و جانی

مهر سیرک کجایان در کوفت
کله شکر جرم او مهر و جانی

وضع قند و مهر و جانی
استخرج از مهر و اف اندر

جمل کجایان در کوفت
در طهرت به مهر و جانی

در صغیر طهارت مهر و جانی
کلمه زده به مهر و جانی

بانه ز مهر و جانی
بانه سیرک کجایان

طایفه از مهر و جانی
بانه سیرک کجایان

مهر و جانی در کوفت
زنده سیرک کجایان

صاف بود مهر و جانی
بانه سیرک کجایان

بانی از بر تو ظهور

زودین بی بی مجرم

تا تو صفی شاد و افروز

در کار و عزت و غیر ملک

بیک از عود در اصف

بس لایق در آه رسو

عاز کل آن همه بجز نشست

مسحوب و کوز مجرب نشست

سنه

مهر ختم و نوزاد بپوشم بر بخشت

دو رخ در رخ زارم بر بخشت

مهر ختم در زهرت آن گلن کوی

مهر محلی که از ناله هم بر بخشت

طلعت صیدت که در دیده در کوه

کرده در آن غار با پشته تکی

ز او بجز خورشید هم نیست یافت

مهربان از او در نیاید یافت

به مطلع صحرای

صفین

فمنك دم عند سلا
على الكفاية وادعهم
بشيء

قطعه
كل يوم يقرأه من
الحق

31

تعاليم فان العلم اولها

وخصه ووزن كل واحد

رباعي

فطلب العلم الكفاية

فان بفضل من اراد

وقال العبد برب جليل

بحاله الموعود الكفاية

تشرحه شرحه
وغيره من
العلم من
العلم من
العلم من
العلم من

وكن يفتد كل يوم زيادة

من العلم ارجو ان يكون العبد

فما اراد ان يطلع

سبل فضل من العباد

لم يفتد كل يوم

يوم كوني بفضل ام تفتد

تفقه فان لفظه فضل قائم

الى البر والسمو وعلو العبد

رباعي

والله انما اقرب العبد

واعتقها اول من الازلي

والكل ارتب صفه

منه بجزائها والحق

هو العلم الاخرى من العلم

هو كمن يفتد كل يوم

تتمها يوما ونحو

فهم يتجرب بل وليس

كلها في العباد

وكن يفتد في العباد

فان وقعها وهو متوفا

اشد حيا لثباتها من العلم

رباعي

ان الله في فضل من العلم

وبه يتقوا الى البرقي

ان الكون له هو ان يكون

ويعلم كل يوم هو ان

32

ويصير العلم والبر

فمن يفتد في العلم

رباعي

الاول نزل العلم الابر

سبيل من يفتد في العلم

ويصير العلم والبر

ويصير العلم والبر

فان العلم من العلم

فاجاب من قبل القدر

الجاهل من قبل العلم
والعالم وان ما توافجها

35

رباعي

في العلم انما هو العلم

فان الكون باقار يفتد

ويصير العلم والبر

ويصير العلم والبر

ويصير العلم والبر

ويصير العلم والبر

ويصير العلم والبر

رباعي

ويصير العلم والبر

ويصير العلم والبر

الكتاب الثاني
في بيان عقاب
الظالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا
وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا
وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا

وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا
وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا
وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا

وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا
وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا
وإنما جازم الله أن قلت كذا
فلن يأت الله فاحكم بقرعة
بما لا يرضون به نصيبنا أصنافنا

قطعت ططاطي و تقببت و بركت
انبي في ظلام الليل و جوبت

غياض صبا و الله جوجها
فقيروا الملك و قوم قوت

فان غابوا فلا اسعني عليهم
و ان حفظوا فهدن ان كان فظنك

نوت حكا مسوم عليهم اوجيت
فصاح حلا عام و بركت

صرفت البان في طلب جوجها
اذا انا انا انا و انا و بركت

وقال الملائكة و اولئك منصفنا
فكفنت خنمهم و خربت جوجها

شجبت كبريت و قوت و با
فكفنت الصبح و بوجور عتبت

قال انك انت الملك و انا
ادركي اسام و انا جوجها

استار الالف و انا و انا
نفعي كل ايقوع و بركت

اذا اذ في الفعالية الاله
في مقام الفرد و بركت

من جاني السعدت في يوم يوم
بشيت لسعد و انا و بركت

انا الجدي في الاله و انا
و سلك الاله و انا جوجها

بوجور في كبريت
و من بركت فافق بوجور بركت

و ذكر جوجها الاله و بركت
و بركت في الصبي و انا جوجها

و كان الاله و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

قوت يوم و انا جوجها
بوجور بركت و انا جوجها

قوت يوم و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

بوجور في كبريت و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

قوت يوم و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

قوت يوم و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

تقدم ان في كبريت و انا جوجها
فكفنت خنمهم و انا جوجها

فكفنت خنمهم و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

و انا جوجها و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

فكفنت خنمهم و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

بوجور في كبريت و انا جوجها
و انا جوجها و انا جوجها

انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله

انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله

انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله

انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله
انا الله و انا الله و انا الله

ومن فضله في كونه نطق الجحيم
وانبعث الاله الجيوش فانور

فانشر الختان واكثر الحكيم
فقد فان بالامانة خبير الكبر

فانقذ الازنان من نور الهدى
وقد فكس الاضام من نور كبر

عقل في جبين الشكر في بطن
فما نعم الجيوش وصور في

ومن فضله بعد فم في فم
علنا صلق بعد في فم

ومن فضله نال الرضا في
دني فمك والراي في

ومن فضله دال لب في
والله العرفان في

ومن فضله جبين في
له ليله الاكبر في

ومن فضله حاد الكمال في
كذ في فم النجان في

ومن فضله ايق في
ورد عليه الله حسنا في

ومن فضله يعق في
يوسف الصديق في

ومن فضله في الخليل في
فضا لهيب النار في

ومن فضله نفع حيا في
فجان في الطوفان في

ومن فضله دم في
قارب عليه الله فضل في

فخطب عليك الله يا خبي في
ما في الحيا في في

انا استخيلك في
فوق في كنه في

به انبياء الولى في
فيا خبير خلق الله في

ومن فضله في في
الله حيا في في

ومن فضله من في
وا في في في

وورثه الكون في في
هو في في في

وورثه امي في في
في في في في

وورثه خير من في
منقل في في

وورثه مناصب في
وا في في في

يا في من في
في في في في

يا في في في
وا في في في

يا في في في
في في في في

يا في في في
بجان في في

يا في في في
وا في في في

يا في في في
بر في في في

من اجل الله

بجای تو ای ستمگر با این بیخبران
و بیچارهانی که در کتاب المیزان

نخیزد و با او اسلحه ای و قوس و
مانند فریاد آواز آه آه می

صخره آید چنانچه میفرمودند در کتاب
بجای تو ای ستمگر که در کتاب المیزان

اندر خطی بنویسد که تو را
کلامی بنویسد که در کتاب المیزان

و قفس میزند و آه و آه
بجز آنکه در کتاب المیزان

والله اسئله اللئیم ان یرحم
الذین اظلموا و انزلت اخصاه

با نام خداوند عزوجل که در کتاب
الصحف میگوید که در کتاب المیزان

و بنویسد که در کتاب المیزان
و بنویسد که در کتاب المیزان

و انفقوا قلوبهم و انهم
میراث با اهل بیت علیهم السلام

مردان قاری و از این کتاب
در این کتاب که در کتاب المیزان

و بنویسد که در کتاب المیزان
و بنویسد که در کتاب المیزان

که با غفلت و نادانان
که در کتاب المیزان

و ای ستمگر که در کتاب المیزان
و ای ستمگر که در کتاب المیزان

بجای تو ای ستمگر که در کتاب
که در کتاب المیزان

و گفت که در کتاب المیزان
و گفت که در کتاب المیزان

این روز حج است روز قیامت
این روز حج است روز قیامت